

Ca-Nostra

*** ANY QUINT NÚM 218 ***

SETMANARI POPULAR

*** INCA, 21 DE DECEMBRE DE 1912 ***

EL CAMBI

Se deya ahir com la joventut de la Escola Normal era selecta y representativa dins la joventut intelectual francesa; com s'hi tancaven les més belles esperances de la nació, en l'ordre de la cultura; com, a cada moment donat, l'esperit d'aquella podia avençar imatge del que a l'endemà dominaria la ciutat y el mon...—Ara, vetaquí la situació de aquesta joventut normaliana respecte el catolicisme: en 1885 se declaraven catalichs únicament cinch d'entre cent estudiants; en 1911 s'han declarat catolichs els quatre quints dels alumnes de la Escola.—Catolichs? Quina manera de catolichs?—La estadística de que prenc aquestes donades precisa: Catolichs militants, membres gairebé tots ells de la vehina Conferencia de Sant Vicens de Paul.

Vetaquí alguna cosa d'important. Entre 1885 y 1911, quin cambi! Què ha passat en l'entramitg per la França? Han passat l'«Affaire» y la Separació. La primera, sotregant els adormits; la segona provocant en molts cors y en moltes inteligències la caiguda de Damasc. Aquesta influencia de la Separació, principalment, ha estat ràpida y enorme. El Glosador la ha vist ab els seus ulls, l'ha palpat, diria, en les seves mans, tant alguns de sos efectes (concorència als temples, edicions y publicacions, etc.) erenplástichs... Ningú ha pogut dir, ningú podrà jamay dir, la quantitat d'ànimes guanyades per Roma ab un sol geste, aquell decissiu en que's rebutjaven les «associacions culturals». El rebutg era trágich; representava l'abandó, sense esperança, de tots els bens representava la ruina... La major part dels prelats francesos, aconsellaven una oportunista acceptació, més o menys disfressada. Pius X romangué inflexible. Y fou aleshores, en el mon religiós de la França, com un tro de -em-

pestat. Les resonancies d'aquest tro encar roden subterraniament per les conciències...

Pero, sia quina hagi estat la força dramática y la transcendencia d'aquests aconteixements, un cambi com el que senyalam en la orientació íntima de tota una joventut no pot haverse determinat en virtut d'aconteixements sols. Segurament que'ls cors han intervingut, y ses rahons, que segons Pascal, la Rahó no coneix; pero també les inteligències y ses rahons, que la rahó coneix y mesura. No ob'idem el medi en que s'ha situat la nostra observació, No oblidem que's tracta de normalians. No oblidem que aquests homes tenen precisament per funció l'estudi y la recerca científichs, y no de la ciencia aplicada com els politècnichs, no la docil històrica, la simple erudició, com els cartistes, sinó d'aquella part de la ciencia ahont té més camp y gosadia lo racional, d'aquella part ahont justament se veyia abans major risch pera lo religiós,—de la Filosofia en fi, de la Física y Geología y Biología. Aquests homes, per altra part, han estat preparats llargament per una educació laica. Han llegit Voiltaire desde la escola (un Voiltaire expurgat d'indecencia, pero no d'irreverencia), han llegit Renan desde'l liceu; han après a venerar en ells dues de les encarnacions més altes del geni nacional. Han estudiat la «Crítica de la Rahó pura» y l'«Origen de les especies» y tenen presents ses adquisicions, y, segons el'es, treballen. Y no s'han privat la lectura de cap llibre y no s'han privat l'exercici de cap crítica, Tenen present en cada materia científica, els darrers resultats. Saben de les «Annahmen» de Meinong, saben de la Relativitat de Minchowski, saben dels tropismes de Lœh y de les mutacions brusques de Huch de Vries; y investiguen en les cambres de meditació, en les biblioteques, en els museus, en els observatoris y coleccions, en els laboratoris, en els hospitals, en les esta-

cions zoològiques y fisiològiques y de biología marina pera portar els Annahmen y la Relativitat y els tropismes y les mutacions brusques encara més lluny y pera fabricar cristalls flúids y pera transmutar els metalls, com els alquimistes un jorn, y pera crear de lo inorgánich el plasme de la vida, com uns taumatòrgs...—Tot això, empero, no solament no ha bastat a apartar del catolicisme,—del catolicisme militant—als quatre quints d'ells més evidentment ha portat al catolicisme una part d'aquests quatre quints que no hi eren...—Tornem a demanarnos: ¿què ha passat? Y afegim ara, concretant la pregunta: ¿Què ha passat, no ja en l'ordre historich dels aconteixements, sino en l'ordre purament intelectual, en l'ordre de la rahó, en l'ordre de les idees?

Ha passat simplement això: que l'idealisme ha renascut. Ha passat que justament, en virtut de la rahó y de la ciencia,—en virtut de les «Annahmen», en virtut del principi de Relativitat, en virtut dels Tropismes, en virtut de les mutacions brusques,—en virtut dels cristalls flúids, y de la radiactivitat y de la plasmogènesis—el 1911 ha pogut dir al 1885, ab una paraula shakespeariana:

«Hi ha més coses en el cel y en la terra, de les que conegue la Filosofia».

Xenius.

De «La Veu de Catalunya».

NADAL

Som al punt de mitja nit
va nevant seguit, seguit;
Beth'ém somia:
veu la escala de Jacob
per ont baxen altre cop
llums y harmonies.

Entelant les vives llums,
místich núvol de perfums
d'encens y mirra,
s'esllanega pels galions,
com s'escampa pels turons
la boira humida.

Quant l'escala ha encatifat,
ab quieta majestat,
legions divines
hi devallen tan suaument,
com del cel, hont s'ha anat fent,
la neu rellisca.

Los espurnetjants capells,
les d'encesos colors bel's,
vestes polides;
les delmàtiques d'or fi;
los cinyells de carmesi;
sarrells que brillen;

les estoles d'or y argent;
ales blanques remouvent
ses plomes fines...
maravella de colors
sembla un fay de flors y olors,
que al món s'estimba.

Lo corteig angelical
ja s'atura en lo portal
d'una establia;
si hi fan march los querubins,
van omplintla's serafins,
de melodies.

Tot brandant llurs encensers,
los arcàngels son primers
prop de Maria;
quant han vist a son Fillet
dins sa falda arraulidet,
als àngels diuen:

—De llevant fins a ponent
espargiu en un moment
salms d'alegría;
ha nascut lo Fill de Deu,
y als pastors vol aprop seu,
voláu! que vinguen!—

Refrech d'ales s'ha sentit,
y un chor d'àngels tot seguit
pren embranzida;
—¡Gloria en l'altura!—cantant
ja son lluny; ja's pert son cant;
ja no s'oviren....

Pastorets y majorals,
per aquells nevals barals,
contents fan via.
Com Jesús té lo que vol,
se n'entorna'l bell estol
y al cel s'enfila.

Si la escala's va fonent
la nevada s'ha anat fent
atapahida;
y es que dels divins vergers
ha caygut dels amatlers
la flor puríssima.

Joseph Mas.

NOUS TRIOMFS D'EN TORRENDELL A PARIS

Ab suma satisfacció nos enteram del éxit alcansat dins la capital de France pel nostre país y amic el Sr. Torrendell, en los «Concert Rouge» dia 11 del corrent.

Y per tractarse d'un fill d'Inca que lluny de la seva patria va lluitant briosamente fins a

obtenir cada dia nous lloers en la seva carrera artística, amb molt de gust copiam de la «Ultima Hora» la crítica que del mencionat concert fa l'important periodich parisién «Comœdia» del dia 13 del corrent mes. Així no se mos podrà dir escegerats no fent més que reproduir impressions externes, y esquivant tota opinió personal sobre el concert; sols fent constar de nostra part—y no heu volem deixar passar per alt perque es un detall molt notable—que en miix de la selectíssima concurrència que aplaudí freneticament l'èxit del concertista s'hi trobaven D. Ernest Luque fill del actual ministre de Guerra y un alt diplomàtic de l'Embaixada espanyola dins France, els quals entusiasmadíssims li oferiren el seu incondicional apoyo, lo que prova que el Sr. Torrendell no té més que dexarse sentir per conquistar admiradors.

Vat-aquí lo que tradueix el confrara palmésá: «El *Concert Rouge* de ayer noche fué verdaderamente interesante. En él se ejecutó una sonata de un joven compositor de gran talento, M. Torrendell, quien lo ejecutó al piano con el concurso de M. Chouanet, notable violoncelista de los «Concerts Colonne».

Esta obra, de un estilo moderno, está llena de reales bellezas. Los asistentes al concierto que eran numerosísimos, han manifestado por medio de sus entusiastas aplausos y las repetidas llamadas, cuanto les gustó esta música á la vez grave y melodiosa.

Después de la sonata se ejecutó con orquesta, otras dos páginas musicales del mismo autor, las cuales prueban la variedad de su talento. *Decepción* de una inspiración profunda y melancólica y un *Menuet* lleno de gracia y de armonía.»

Vertaderament no es pot dir més en favor del concertista, si se té en conte l'importancia del periodich «Comœdia» per quant es, com axí mos consta, de les primeres autoritats musicals de París, y aden és tenguent en conte també lo molt que la gran prensa parisién escatima els elogis als artistes estrangers.

Mes no es estrany tal éxit; donchs tal el prometia l'assombrosa carrera musical del Sr. Torrendell. ¡Quina labor tan fecunda y exorbitant la seva en un espay tan breu! No seré jo qui la descriue tota. Ne tendriem per estona. Ja se cuidarà ja, l'Historia amb lo seu veredicté imparcial de ferli la crítica que mereix. Pero si diré de pas—perque n'hi ha molts qu'heu ignoren o heu volen ignorar—qu'el Sr. Torrendell en els trenta anys en qu' es troba, conta ja en més de vint composicions seves inèdites, entre les quals heu figura un «Proludium et Fuga, op 20, obra portentosa qu'ha merescut qu'el célebre Tournemire hage dit d'ella qu'está a l'altura de les Fuges dels més grans clàssichs; y entre quines composicions s'hi troben també tres poemes que per la seva extensió son vertaderes òperes. Sols diré també qu'el Sr. Torrendell té acadèmicament cursats, ademés de l'Harmonía, Contraquint y Fuga els demés rams del camp musical: Instrumentació, Sonata y Canon; y perque no se me tildi de partidari sols diré també que derrerament el Sr. Torrendell ha merescut per sos mèrits formar

part de la importantíssima Societat d'Autors establerta a París, y dins la qual sols hi entren aquells autors que presentin editades dotze composicions seves y que sufresquen un rigorós examen públic, y qu'el Sr. Torrendell no tengué més que presentar les seves perque li obrissen les portes, quedant lliurat de l'examen.

Abans d'acabar aqueixa ressenya y ja que s'ha presentat ocasió, no porem menos avuy d'aixecar la nostra modesta veu moltes vegades retanguida, contra eixa especí d'apatia—precis es confessarho—que la nostra ciutat ha demostrada envers del Sr. Torrendell. Y consti que ab això no tenim intenció de dirgimos a persona ni entitat determinada.

Hora es de que els qu'es tenen per intellectuals coneguen la personalitat del Sr. Torrendell y que la nostra ciutat tan sollicita sempre pel seu progrés industrial y comercial, se persuadeca qu'el vertader progrés d'una ciutat no consisteix solament en lo pur materialisme, sino que sempre l'intellectualisme amb art y l'objectivisme amb ciencia, el deven haver de completar y dignificar; y si no, aqueixa ciutat no farà més que demostrar la seva indiferencia a devant les obres maravoloses y riques ab sentiments estètics, y la seva sollicitut massa potent per lo que contribueix a sa seua dignificació material, a voltes ridicula si s'altre no l'acompanya.

Tenen la paraula, idó, nostres dignes Societats recreatives, perque aprofitant l'ocasió prop-venent que se presentí, organisin una sèrie de concerts en que el Sr. Torrendell pugue deixar sentir a n-els seus paisans la magestral etxecusió que poseeix y les produccions musicals filles del seu ingeni, y així ademés de fomentar una obra de cultura local, premiarn de part de nostra societat intelectual la labor titánica d'un fill d'Inca que encara que lluny d'ella, s'ha cuidat prou be d'enaltirla amb la mundial fama del seu nom; perque es molt llegendari que d'els triomfs d'un fill s'en fassi solidari també la mare.

Des de eixes columnes feim arribar la nostra mes cordial felicitació al Sr. Torrendell, que amb les seus lluites ha conseguit remuntar son vol fins a les mes escumbrades regions del art divi.

J. A.

Inca 20-12-12

HISTORIA DEL REY EN JAUME CONQUERIDOR DE MALLORCA

Ab el fi de popularisar l'història de la conquesta de Mallorca, nostro estimat col·laborador D. Bartomeu Ferrá, benemèrit y catòlic apologista de les coses arqueològiques, tradicionals de l'Illa, ha fet editar a nostra Imprenta un opuscle, en fol menor, contenguent la vida del Rey En Jaume en romans y codolades populars mallorquines, trasladant en vers les notícies que mos donen les cròniques d'En Muntaner, En Marsili, En Desclot y del metex Rey en Jaume.

Derrera du una partida de notes importants que ilustren la glossada y fan més acabada la descripció.

En primera plana té una preciosa estampa d'un projecte de Menhir qu'ell ha trassat, per anecar en honra del Conqueridor de Mallorca quina ressenya fa'l metex Ferrá en l'article que copiám a continuació:

PROJECTE DE MENHIR

Suposant que els ciutadans de Palma tenguessin intenció de solemnizar la festa de la conquesta de la Ciutat, alçant un monument significatiu y digne de la bona memòria que conservám del Rey En Jaume d'Aragó; y tenguent en conte que al seu Municipi li mancassen diners pera subvenir a ses obres ineludibles d'interés material y urgentísim; estudiarem aquest monument sencill y econòmic ab el qual, mentres arribi l'hora de poder realisar el desitj de alsarlo suntuosament, (cual correspon a la gloria d'aquell gran Conquistador) se perllongaria la satisfacció de tant vergonyós deute.

Lo regular era que s'hi hagués pensat abans de tirar abaix l'antiga porta, per le cual tradicionalment se creu que en passá l'hòst creuada; pero, desaperecuda aquella, creim que el siti mes apropiat seria el cap alt del carrer del Oms centrat ab el de Snt. Miquel, y així se podria veure bé desde tots dos ab tota sa longitut.

Com a sus-cinta memòria, sols direm: que, sobre una plataforma circular de tres o quatre pams d'altaria y dos y mitx o tres metros de diámetro s'alsaria el pedestal de pedra viva picada ab martell de puntes; y sobre ella quatre bigues de ferro fent el xaflans de l'obelisc cuadrangulat, d'argamassa de pedra viva esquerdada y ciment hidràulic; de modo que ab les vergues horisontals travesseres, en diagonal, vengués a obtenirse un bloc monolito, que se coronaria ab una creu creuada de ferro forjat. Per tota decoració, que seria de ferro fus, mostraria en ses fatxades sobre espases creudes, puntes per amunt (simbol de batalla guanyada) els escuts corresponents al Rey En Jaume d'Aragó Redentorista Mercedari; el de Mallorca; el d'Espanya y el de la nostra Capital, sobre els trofeus de grillons y cadenes dels qui foren alliberats de captiveri. (Així se veuen en l'ábside de *San Juan de los Reyes* a Toledo, recordant la victoria dels cristians de *Las Navas de Tolosa*).

Més, abaix serviria de suport al monograma de *Cristo*, la mitja lluna en

cuart minvant, que, a modo de medalló, mostra en relleu un cap de moro. De manera que digués als espectadors com el cristianisme s'imposá al fanatisme musulmá.

Per tota inscripció sols hi gravariem. *A la memòria del Conqueridor de Mallorca.*

Una sencillísima barreta de ferro guardaria que eis atlots s'hi arrembassin y podria tencar les plantes ab que s'adornaria durant l'aniversari de la Conquista.

S'altura, basse inclusive, podria ser de dotze á fretse metros. Y son cost (gasto d'inauguració inclos) no hauria de passar de cinc mil duros, ab un any de feyne, tot lo més.

No'm fas ilusions: la cosa es verde; pero jo creg haver cumplit la paraula que vaig dar á mos companys de la eclipsada Comissió provincial de monuments de les Balears.

Palma 20 Dècembre 1912.

*
**

A NOSTROS SUSCRIPTORS

Degut a la amabilitat y lo molt que estima *Ca-Nostra* l'amíc D. Bartomeu Ferrá, per aquestes festes de Nadal, regalarem a nostros suscriptors un eesemplar de l'Historia del Rey En Jaume, esperant que será un obsequi que nostros amics apreciarán y llegirán en gust.

Salut; y que les festes de Nadal sien alegres y plenas de pau y germanor, com dessitja la Redacció de *Ca-Nostra* per tois sos amics y abonats.

Cronicó d'Inca

Dècembre de 1912.

Dia 15—Se fa, a la Parroquia, festa solemne que tots els anys dedica la distingida Família Verd (Can Ripoll) a la Immaculada Concepció. Ocupa la trona sagrada el M. I. Mosseu Nadal Grau, Canonge de la Seu Mallorquina.

—La Congregació Mariana celebra una vetlada literaria, musical, a n-el Circol d'Obrers Catòlics.

Ocupa la presidència, el Director Mossen Miquel Llinás acompanyat de D. Marián Morell, el Sr. President de la Societat, el P. Cerdá Superior de Franciscans, Mossen Francesc Sitjar, D. Joseph Font, Abvocat, En Miquel Pujades y En Bartomeu Bestart.

Ab la eloquencia que li es abitual dirigex la paraula al públic D. Joseph Font, Regidor del Ajuntament de Palma.

En la primera part va demostrar que la característica de nostros sigle en no tenir caràcter. Que se cerca el nom, l'amistat, la política y fins la religió per satisfacer convenien-

cies particulars.

Reprová aquells que no fan res, dient que'l mon no té compostura, esperant de la revolució, que s'entrega, la reforma del actual estat de coses.

Després reanimá l'auditori fent veure l'hermosa florida de les congregacions marianes que se nota per tot arreu, que son l'arca salvadora de la joventut, perque en ella se forma el caràcter, s'educa el cor, y se desperten ideals y sentiments del esperit. Diu que per voler treure la cara per Cristo ab valentia no pocs congregants han estats víctimes de les bales redicals en processons y mitins; y dexa per recort la medalla de la Puríssima.

Va esser un discurs de tons piedosos que va esser aplaudit.

Mossen Francesc Sitjar. El seu discurs sobre la bandera va esser concis y entusiasta y, sens pretenirho, arrencá molts d'aplaudiments del públic que estava conmogut per la seua paraula de foc.

Digué que estimassen molt la bandera de la Congregació no per sa riquesa artística, sino pel seu simbolisme y significació.

Llegiren composicions en castellá els congregans Juan Coll, Gabriel Fuster, Antoni Sociés, Joseph Oliver, Bartomeu Bestart, Francesc Brunet y en Jaume Estrany: aquest darrer té'l mèrit que la composició que llegei *Maternidad Divina* es obra seua.

El Sr. Aguiló llegí *En Tomeu de ses Monjas* d'En Penya.

En Francesc Brunet y En Miquel Figuerola declamaren un diàlec original alussiu a la Congregació d'Inca, que agradá moltíssim. Es obra de Mossen Miquel Llinás.

Per un chor de congregants se cantá *Esperansa* d'En Rossini y *Arre moreu* y D. Josep Aguiló Acòlit, y En Josep Vicens tocaren una pessa de piano a 4 mans en molta netedat y ajustesa.

Finalment, dirigí la paraula, tot emocionat, el Director, Mossen Miquel Llinás. Entre altres coses, digué que sa principal ocupació de sa vida era la Congregació y que tenia una gran satisfacció per aquell acte de vitalitat que'ls congregans havien realisat; y que estava animat a treballar ferm a la vinya de la joventut d'Inca en vista que la necessitat de nostros temps s'imposava.

Tothom sortí ben content de la primera vetlada dels congregans y en dessitjos que se respetesquen sovint.

—A la Casa Consistorial s'encanten els arbitris de la Ciutat que han donat el següent resulta':

	any 1912	any 1913	Diferencia
Carros, carruatjes y cans.	2512	3201	689
Plassa de bestia.	1650	1505	145
« « aviram.	620	509	111
Cortera de llegums	400	592	192
« de graus	1900	2000	100
Corral públic	33	45	12
Pescateria	550	1021	471
Carniceria	905	900	5
Plassa de verdures	6000	6122	122
Famer públic	412'75	300	112'75

Dia 16—A cosa de les 10 passa per Inca un tren especial que du gent grossa ferm que

va a Pollensa ab motiu de beneir y posar la primera pedra del Ferro-carril del Nord de Mallorca. Hi va el Sr. Bisbe, el Capità General, el Governador Civil y altres importants personaljes.

A l'estació hi havia comparaguda molta gent. A s'arribada la banda municipal tocà la marxa real mentres se canviaren saludos y s'unien a l'espèdició les persones sigüents que havien estat convidades.

El Batle D. Antoni Ramis, el Coronell d'infanteria D. Waldo Calero, acompanyat del seu ajudant D. Juan Florit, el Jutje municipal D. Francesc Castanyer, el metje D. Francesc Llabrés, els retgidors D. Josep Pujol y D. Juan Noguera, el primer oficial del Registre de la propiedad D. Pere Josep Coll, el secretari del Jutjat Municipal, D. Juan Co'i, D. Jaume Armengol, D. Gregori Balaguer, el administrador de Correus D. Andreu Martí, el propietari D. Antoni Solivellas, D. Gabriel Guasp, el metje D. Rogelio Figueiras, el secretari del Ajuntament D. Josep Siquier, el senyor capitá de la guardia civil y el finent de dit cos senyor Garcia, D. Jaume Vidal, D. Lloaxim Gelabert, D. Antoni Amer, D. Miquel Sampo, D. Pere Josep Serra.

Els periódics han fetes llargues rescnyes de la festa que parex que tot va dir bé.

—Enguany parex que s'han sembrats molts d'amellers a n-els camps de Mallorca. A n-els planters del terme d'Inca no ha quedat cap ameller de grux que no haja estat venut y trasplantat, calculantse que s'en han venut de 25 a 30 mil, axò sense constar els que s'han venuts a nostra plassa de fora vila y els que han duyt de fora Mallorca.

Dia 17—D. Josep Llambies, Notari que fins ara havia escercit la seua carrera a n-aquesta ciutat acaba de mudarse a la Ciutat de Palma per ocupar una important notaria.

Al despedirse de noltros el Sr. Llambies mos encarrega que manifestem a sos amics y clients, per medi de *Ca-Nostra*, que se despedex de tots y los oferex sa casa y son despaix a n-el carré del Sindicat n.º 135 Palma de Mallorca.—El Cronista.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

Bessó	a	105'00	el quintá
Blat	a	18'00	la cortera
Xexa	a	18'50	id.
Sivada	a	10'00	id.
Ordi	a	12'00	id.
Faves	a	19'50	id.
Monjetes de confit	a	32'00	id.
Siurons	a	22'00	id.
Guixes	a	00'00	id.
Patatas	a	5'00	es quintá
Moniacos	a	3'00	id.
Garroves	a	5'00	id.
Gallines	a	0'90	sa tersa
Ous	a	1'50	sa dotzena

Aquest setmanari se publica ab censura eclesiástica.

AJUNTAMENT

Sessió del 20 de Decembre

Baix la presidencia del Sr. Ramis se celebra sessió ab assistencia dels Srs. Mateu Aguiló, Truyol, Gelabert, Amer, Amengual y Noguera.

S'aprova l'acte de la sessió anterior.

El Sr. Batle dona conta que'ls amos dels forns han comprat saim a Sóller pel seu consum y que haventse quexat els carnisers porque aquests tals no havien pagat l'arbitri de 10 céntims que pesa demunt el porc, considerava també los tocava pagar el metex impost.

El Sr. Gelabert troba qu'es injust que'ls forners hajen de pagar arbitris pel saim del seu consum tota vegada qu'es el venador y no'l comprador que paga l'arbitri.

D. Pere Batle fa observar que'l saim comprat es materia elaborada y que'l tribut se paga a n-el pes, quant se fa la matansa.

Com el Sr. Batle diu que'ls forners venen saim, tots els retgidors están confermes en la proposició del Sr. Amengual, de que paguin p'el saim que venguin, acordantse que'l Batle s'entengui en sos forners, fent un tantetx de la cosa.

Se mou una llarga discursió sobre la subasta del matajero públic.

Els liberals sostenen que la subasta deu esser en plec tancat y els conservadors en subasta pública.

El Sr. Gelabert creu qu'en treuran més capital si la subasta es pública per allò que hi ha l'estímul de diri més per tenir la plassa. Diu que se fan comentaris per defora, si l'Ajuntament vol fer combinacions en la subasta tancada, y que no bastava esser bons qu'era precis també peraxarlo y que votaria contra tal determinació.

El Sr. Batle manifesta que no fa cas dels comentaris ab tal tenga la conciencia tranquila.

El Sr. Amengual suplica a la Presidencia que suposat se fan comentaris que cedesca y que se fassi la subasta pública, y axi s'acorda.

Se dona conta d'una comunicació de D. Antoni Ferrer Mestre Nacional quexantse que la casa que ocupa es insuficient per atendre a la matrícula d'alumnes. Se diu que dita comunicació está ben escrita y que no se llegex per la seua llargária.

¡Que poca importancia se dona a tot lo que se referex a l'ensenyansa!

El Sr. Batle queda encarregat d'entendre-se ab el Sr. Ferrer.

S'acorda pagar una dida a una familia pobre.

S'axeca la sessió.

AVIS IMPORTANT

El Consistori municipal té acordat que la setmana entrant nostro mercat tengui lloc el dissapte de Nadal, dia 24, ab motiu que dijous es la mitjana festa, dia molt respectat a la pagesia.

Registre Civil

Segona quinzena de Novembre

NAXAMENTS

Dia 17—Bárbara Jaume Llompert, fiya de Pere Juan y María.

Dia 18—Magdalena Estrany Camtallops fiya de Bartomeu y Juan'Ayna.

—Pere Gregori Ferrer Madariaga, fiy de Pere y Severa.

Dia 20—Gabriel Socias Dután, fiy de Gabriel y Juan'Ayna.

Dia 22—Guillerm Perelló Seguí, fiy de Jaume y Antonia.

—Catalina Coll Munar, fiya de Bartomeu y Ayna Maria.

Dia 23—Bartomeu Estrany Llabrés, fiy de Bartomeu y Simona.

Dia 26—Margalida Nicolau O'iver fiya de Refael y Maria.

—Bartomeu Ramis Beltrán, fiy de Antonia y Coloma.

Dia 27—Aufrasi María Alomar Florit fiya de Guillerm y Francina.

MATRIMONIS

Dia 16—Bernat Munar Bissellach, fadri, de 25 anys, ab Maria Remon Pons, fadrina.

Dia 18—Llorens Coll Alomar, fadri, de 41 any, ab Ayna Salas Rubert, fadrina, de 32 anys.

Dia 23—Juan Nicolau Ramis, fadri, de 26 anys, ab Catalina Mateu Estrany, fadrina, de 20 anys.

Dia 30—Jaume Amer Amengual Ferrer, fadri, de 26 anys ab Francisca Ramis Garriga, fadrina, 19 anys.

—Cristofol Melis Salas, fadri, de 29 anys, ab Juan'Ayna Maura fadrina, de 30 anys.

DEFUNCIONS

Dia 19—Pere M. Seguí Beltran, casat, de 38 anys.

Dia 21—Rosa Alordra Palou, casada, de 58 anys.

Dia 27—Maria Rosa Barceló, Galmés, Viuda, 84 anys.

Dia 29—Antoni Benito Zanoguera, casat, 24 anys.

FESTA DE Nta. Sra. DE L'ESPERANSA

A la iglesia de San Francesc, demá dia 22, se farà la festa de la Mare de Deu de l'Esperansa que costea tots els anys el fabricant de textils D. Vicens Ensenyat.

Censistirá en Completes l'anit abans y tersia cantada y Ofici major, en quin ofertori predicará Mossen Vicens Frau, catediáfic del Seminari.